

ĐIỀU VĂN PHÚNG CỤ LÊ ĐÌNH KINH.

Hỡi ơi! Trời sâu đất thăm,
Gió giật, bão dâng!
Đồng Tâm như gợn sóng thần
Tan hoang nhà cửa, nhân dân kinh hoàng
Nửa đêm, cướp cạn nhập làng
Súng, găm, đạn nổ, sân loang máu người!
Oán than dậy cả đất trời!
Công an, bộ đội giết người thẳng tay!
KINH ngư cũng phải phơi thây
LÊ ĐÌNH oan thác, thân này bụi tro.

...

Nhớ thuở ấy, Cụ Kinh chiến sĩ
Một đảng viên oai vĩ xung phong
Nước non: dâng hết một lòng
Tưởng đâu Tổ Quốc dâng vòng hoa trao
Tưởng như thế là vào lịch sử
Trả nợ non sông, chiến sử ghi công
Ai ngờ, khi đã hết lòng
Tuổi già bị lũ lòng tong rĩa mòi
Có mảnh đất, mấy đời gày dựng
Một ngày kia, bọn chúng ác tâm
Đùng đùng trang bị dao găm
Trời chưa hừng sáng, chúng đâm chết người!
Muốn cướp đất, mặc lời khinh ghét!
Muốn lấy nhà, phải giết người thôi!
Mặc dân than khóc không nguôi
Kệ cho đất ruộng, núi đồi tan hoang!
Nhân dân vô sản thác oan
Để cho Đảng nhét đầy vàng vào kho
Chữ “Xã Hội” bay theo chiều gió
Nghĩa “Cộng Hòa” cũng bó theo người
“Tự do, Dân Chủ” nực cười
Đảng ta làm chủ, còn người làm heo.
Thôi, cụ ná! Nghỉ yên một nẻo
Lìa cuộc đời bạc bẽo lắm thay

Trở về Quốc Tổ xum vầy
Kính Ngự vùng vẫy trên mây, mồm cười.
Dân Đồng Tâm Kính cần dâng hương.

Ngày 10 tháng 1 năm 2020.
Bắc Kỳ Di Cư Chu Tất Tiến ghi chép.

KỊCH NGẮN HAI HỒI:

CHÓ CẢN CÀN, CHÓ CẢN HÔI.

Những con chó đẻ cắn người
Vì người trêu ghẹo, vì người chọc con
Bình thường chó chạy lon ton
Cùng lũ chó khác, cà ròn tung tăng
Nhưng có giống CHÓ hung hăng
Tìm Dân nghèo: cắn! Hàm răng vàng khè
Vì ăn thứ bẩn mãi mê
Xoi luôn TỒ QUỐC, không chê chỗ nào
Lộc Hưng đất rác: Không sao!
Há miệng đớp tuốt, xem nào! Thật mê!
Nuốt không được, đánh cho tê!
Thằng què, thằng cụt, hết bẻ chạy quanh!
Đồng Tâm: chúng mày tài lanh?
Dám chống chế độ? Tan thành cho coi!
Ban ngày? Không cắn khơi khơi!
Báo chí nó tới! Khó lời thuyết minh
Đợi đêm hãy đánh, hãy rình!
Dân nó đang ngủ, chúng mình nhào dô...
(Oảng! Oảng! Gâu! Gâu!)

...

(Sau vụ chó cắn chết Cụ Lê Đình Kinh,
đột nhiên có 2 con chó xò ra, cắn hùa:
Chó Nhà Báo Phạm Gia Hiền, Chó Nuật Sư Lê Văn Thiệp)

Hai con này giống chó xù
Bắc Kinh lai tạo, nên ngu quá chùng!
Thấy bầy chó độc, thì mừng
Muốn chia chút huyết, nên cùng xông vô
Chó Thiệp sửa: “Dân hồ đồ!
Chống nại nhà Lược, rõ đồ nưu manh!

Tao đây nằm nuật rành rành!
Đưa lều chống đối, tanh bành với tao!”
Chó Hiền có giọng thuốc lều:
“Lộp cái miếng đất, có sao không nà!
Cái nhà cũng rã thấy bà!
Ở mãi một chỗ, chẳng ra con gì!
Chống đối, chống điếc nằm chi?
Nhà Lước có cướp? Thế thì nằm sao?
Chẳng đưa lều biết giống tao
Nằm thân khuyến mã, sống sao đã đời!”

....

Tiếc thay, vừa sửa hết lời!
Bống đâu tiếng sét! Ông Trời đánh cho!
Thiên Lôi quát: Đờ mặt mo!
Thân chó ăn bần, ông cho chết bần!
(Ầm! Ầm! ùng! Oàng!)
Sét đánh chết tươi một đàn chó dữ, trong đó
có xác hai con chó hùa: Phạm Gia Hiền và Lê Văn Thiệp!

Bắc Kỳ Di Cư Chu Tất Tiến ghi chép.

Ngày 11 tháng 1 năm 2020

Chuyển Đến: Thiên Kim
Ngày 14.01.2020

www.vietnamvanhien.org